

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਸੀ. ਜੇ

ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਫਰਮ ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਸਤ ਪਾਲ- ਜਵਾਬਦੇਹ

1970 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 695

12 ਫਰਵਰੀ 1971

ਪੰਜਾਬ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਮਨੀ-ਲੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ (1938 ਦਾ III)— ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 5 — ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਨੀ-ਲੈਂਡਰਜ਼ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਹੈ — ਅਜਿਹਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਜਿਸਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ — ਨਵਿਆਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਕੁਲੈਕਟਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਨਵਿਆਉਣਾ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਰ ਨਾਲ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਮਾਫ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ-ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਲਾਇਸੈਂਸ-ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਉਤਪਾਦਨ-ਕੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਕਾਫੀ ਪਾਲਣਾ ਹੈ।

1

ਮੁਦਈ ਫਰਮ 15 ਜੂਨ, 1967 ਨੂੰ ਪੈਸਿਆਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਪੈਸੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ -30 ਜੂਨ, 1967 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ 8 ਜੂਨ, 1968 ਤੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ- 4 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਨਵਿਆਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ, 1969— ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਆਫੀ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ 8 ਜੂਨ, 1968 ਤੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ— ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ 1 ਜਨਵਰੀ, 1969 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਲੀਬਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਪੀਲ ਦੇਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਮਨੀ-ਲੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ, 1938 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਮੁਦਈ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ, ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪੈਸੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ ਅਤੇ, ਦੂਜਾ, ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਵੈਧ ਲਾਇਸੈਂਸ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੋਣ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ. ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋ

ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੋਵੇਗਾ

ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਫਰਮ ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ-ਸਤ ਪਾਲ (ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ.)

ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਲਾਇਸੈਂਸ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਵੈਧ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਫਰਮ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਫਰਮ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਕੋਲ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਅਪੀਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਭਾਵ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਜੋ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਦਾ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਕੇਸ 5 ਡਬਲਯੂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (iv) ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਕੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸਾਢੇ ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲੀ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕਾਫੀ ਚੰਗਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਫੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਧਾਰਾ 10 ਅਤੇ 16)

ਸ਼੍ਰੀ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਬਠਿੰਡਾ, ਮਿਤੀ 8 ਜਨਵਰੀ, 1970 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ, ਸ਼੍ਰੀ ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ ਗਰਗ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਬਠਿੰਡਾ, ਮਿਤੀ 1 ਜਨਵਰੀ, 1970 ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। 1969, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ ਰੁਪਏ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਅਨੁਪਾਤਕ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ 700 .

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਡੀ.ਐਸ.ਸੀ.ਹਾਹਲ , ਇੱਕ ਵਕੀਲ ,

H ARBANS L<AL , ਇੱਕ ਵਕੀਲ , ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ—(1) ਇਹ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਹੈ:

(2) 1 ਨੂੰ 15 ਜੂਨ, 1967 ਨੂੰ, ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫਾਈਬੀ ਫਰਮ.ਫ਼ ਭਗਵਾਂਸ ਡੀ ਸਤ ਪਾਲ, ਬਠਿੰਡਾ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 945-00. ਰੁ. 700/- ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਰੁ. 17 ਜੂਨ, 1964 ਨੂੰ ਉਧਾਰ ਲਏ ਪੈਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਵਜੋਂ 245। 31 ਜੁਲਾਈ, 1967 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਇੱਕ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਸੀ। ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ 25 ਅਗਸਤ, 1967 ਨੂੰ ਨਕਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਫਰਮ ਇੱਕ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਮਨੀ-ਲੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ, 1938 (III of 1938) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 8 ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਵੈਧ ਸੀ। ਜੂਨ, 1968. ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਇਸ ਕੋਲ ਜਾਇਜ਼ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸੀ, ਪਰ ਰਾਹਤ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਿੱਖੀ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ: -

“ਮੁਦਈ ਨੇ ਮਨੀ-ਲੈਂਡਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ PD ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਲਾਇਸੈਂਸ 8 ਜੂਨ, 1968 ਤੱਕ ਵੈਧ ਹੈ, ਭਾਵ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ। ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ, ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੇ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵੈਧ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਬਿਆਨ ਚੁੱਪ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।”

(3) ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ: -

“ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਖਾਸ ਮੁੱਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਫਰੇਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ:-,

“ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਸਮੇਂ ਮਨੀ ਲੈਂਡਿੰਗ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ?”

ਉਸਨੇ ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 26, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਮੰਗੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।

(4) ਰਿਮਾਂਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਰਿਪੋਰਟ ਭੇਜੀ ਗਈ।

(5) ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ 30 ਜੂਨ, 1967 ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਕਟ ਦਾ 5 ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.ਡੀ. ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜੋ ਕਿ 8 ਜੂਨ, 1968 ਤੱਕ ਵੈਧ ਸੀ। ਇਹ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ 4 ਫਰਵਰੀ, 1969 ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੱਕ ਇਸ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਤੱਥ ਕਲੈਕਟਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਦੇ ਕਲਰਕ ਬੁੱਧ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸਦੀ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਜਿਸ 'ਤੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ, ਫਰਮ ਭਗਵਾਨ ਬਾਸ-ਸਤ ਪਾਲ (ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਸੀਜੇ)

ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀਡੀ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਐਨ ਡੋਰਸਮੈਂਟ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

“8 ਜੂਨ, 1971 ਤੱਕ ਨਵਿਆਇਆ ਗਿਆ, ਰੁਪਏ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨਾਲ। 2।”

(6) ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਵਿਦਵਤਾ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਿ ਦਾਖਲਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਾ 8 ਜੂਨ, 1971 ਤੱਕ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੈਸੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਰੁਪਏ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 700 ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਲਾਗਤ. ਮੰਨਿਆ, ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਾਗਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

¹ (7) ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੁਬੀ ਹੋ ਕੇ ਇਹ ਸੋਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(8) ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ PD 1 ਜਨਵਰੀ, 1969 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਸੀ ਅਤੇ ਵੈਧ ਸੀ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦਾ ਸੰਬੰਧਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਦਾ ਹੈ: -

ਵਿਲਹਾਲ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਾ

ਕਰਨਾ ; ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਦਰਾ-ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ , ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ — ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਅਮਲ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ; ਜਾਂ

- (a) ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਸਮੇਂ-
 ਸੀ) ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ; ਅਤੇ " "
- (b)) ਇੱਕ ਵੈਧ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, -----; ਜਾਂ
 (ਵਿੱਚ) -----;
- (c)) ਜੇਕਰ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਮਨੀ -
 ਰਿਣਦਾਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ
 ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਹੋਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ
 ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ

ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲੰਬਿਤ ਹੈ: ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਅੰਤਮ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ।"

ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਦਾ ਹੈ: -

"ਹਰੇਕ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ! ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਫੀਸਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ - ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਲਾਇਸੈਂਸਸ਼ੁਦਾ ਪੈਸੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ। "

(9) ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਕੁਝ ਖਾਸ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 8 - ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਬੰਧਿਤ ਪੈਸੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਨਾਮ ਰਜਿਸਟਰ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੈਸੇ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ.

' f " ' I'T

(10) ਇਕ ਗੱਲ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਮੁਦਈ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। , ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਪੈਸਾ-ਏਨਰ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ ਅਤੇ, ਦੂਜਾ, ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵੈਧ ਲਾਇਸੈਂਸ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੋਣ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ

ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਲਾਇਸੈਂਸ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਵੈਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਨੇ ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ **ਬਨਾਮ** ਫਰਮ ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ-ਸਤ ਪਾਲ (ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ.) \

(11) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹੁਣ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ, ਮੁਦਈ ਫਰਮ ਨਾ ਤਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਯਾਨੀ ਕਿ 1 ਜਨਵਰੀ, 1966 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਫਰਮ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਫਰਮ ਸੀ। ਇੱਕਮਾਤਰ ਸਵਾਲ, ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਕੋਲ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੈਧ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸੀ।

(12) ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 4 ਫਰਵਰੀ, 1969 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਲਾਇਸੈਂਸ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 8 ਜੂਨ, 1968 ਤੱਕ ਵੈਧ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ 1 ਜਨਵਰੀ, 1969 ਨੂੰ, ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਕੋਲ ਵੈਧ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ, ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 8 ਜੂਨ, 1971 ਤੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜੇਕਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਵਿਆਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਲਾਗੂ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(13) ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਦਾ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚ ਸਕਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਇਸਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਕਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਨਵਿਆਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ 'ਤੇ ਵੀ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਲੈਂਡ ਕੋਡ, ਖੰਡ II, ਪੰਨਾ 155 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਪੰਜਾਬ ਰੀ-ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਮਨੀ-ਲੈਂਡਰ ਰੂਲਜ਼, 1939 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।, ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਅਤੇ ਨਵਿਆਉਣ ਲਈ। ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 12 ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਫੀਸ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 12 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਬੀ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ: -

(ਬੀ) ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(c) ਹਰ ਦੂਜੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਜਾਂ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਵਧਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 14 ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਇਸਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ: ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਢੁਕਵੇਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਦੋ ਰੁਪਏ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

(14) ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਸ ਲਈ, 8 ਜੂਨ, 1968 ਨੂੰ ਮਿਆਦ ਪੂਰਾ ਵਾਲੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 8 ਜੂਨ, 1938 ਤੱਕ ਨਵੀਨਤਮ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਜੇਕਰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਥੀਕਿਊ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਲੀਜ਼ਨ ਸਨ। ਅਰਜ਼ੀ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ PD ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਦਿੱਤੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਨੋਟ , “ਰੁਪਏ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ। 2” ਕੋਈ ਭਾਰਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। 4 ਫਰਵਰੀ, 1969 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਵਿਆਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਯਾਨੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਅੱਠ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ, ਸਾਰੀ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੂਰਵ ਅਨੁਮਾਨ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਦੇਰੀ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਫਰਮ ਨੂੰ ਇਹ ਤੱਥ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਫੀਸ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਅਸਲ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਰੀਨਿਊਵਾਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ, ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ, ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸੀ ਅਤੇ, ਦੂਜਾ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਕੋਲ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਵੈਧ ਸੀ।

(15) ਫਰਮ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ

ਲਾਇਸੈਂਸ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਕਾਫੀ ਪਾਲਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਾਦ ਲਈ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਰੀਸ ਪੈਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਭਾਵ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਜੋ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਦਾ ਅਪੀਲੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਤੱਥ। ਪਰ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (iv) ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਕੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਕਾਫੀ ਚੰਗਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਸੀ।'

/

(16) ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈਕੋਰਟ ਰਾਹੀਂ, *ਰਾਮ ਰਾਖੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ*, (1) ਹੈ। ਜੇ.ਐਨ ਕੌਸ਼ਲ, ਜੇ., ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 762 'ਤੇ, *ਈਸ਼ਰ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਫਵ ਉਰ ਦੀਨ*, (2) ਵਿਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹਾਂ; ਇੱਕ-ਕਰਜ਼ਾਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਜਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ਫੈਸਲੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਸੀ।

ਇਸ ਭਰੋਸੇ ਲਈ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ *ਸ਼ਿਆਮਲਾਲ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਤਖ਼ਤਮਲ ਬੋਧਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ*, (3) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਦਵਤਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ

ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਰਾਮਜੀ ਲਾਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ , (4) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸਿਰਫ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ

- (1) 1966 ਕਰ. LJ (Pb.) 759.
- (2) ਏਆਈਆਰ 1942 ਜੇ ਲਾਹ। 298.
- (3) ਏਆਈਆਰ 1957 ਐਮਪੀ 98.
- (4) ILR (1966)) III ਪ੍ਰ. 125.

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

(1973)2

ਸਮਾਨ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੂੰ , ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਏਪੀ ਪੈਲੇਟ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(18) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਮੁਕੰਦ ਸਿੰਘ (5) ਵਿੱਚ ਪੀਡੀ ਸ਼ਰਮਾ ਜੇ. ਉੱਥੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਕਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਪੈਂਡਿੰਗ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਤੱਥ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ:-

“ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਮਨੀ-ਲੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਥੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਅਤੇ ਲਾਇਸੰਸਸ਼ੁਦਾ, ਮਨੀ ਰਿਣਦਾਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਅਤੇ ਲਾਇਸੰਸਸ਼ੁਦਾ ਹੋਣ ਲਈ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲੰਬਿਤ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।”

(19) ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ, ਚਾਹੀ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜੀਤਾ (6) ਵਿੱਚ ਦੁਆ ਜੇ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਸੀ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੈਪਸੂ ਮਨੀ-ਲੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ (1956 ਦਾ 8) ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕੇਸ ਜਿਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਨਾਲ ਪਰੀ ਮੈਟੀਰੀਆ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੈਪਸੂ ਮਨੀ-ਲੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਦਈ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ! ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਪਰੀ ਮੈਟੀਰੀਆ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਸ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(5) 1965 PLR (SN) (ਨੰਬਰ 78) ਪੀ. 40.

(6) 1964 PLR 340

ਸ਼੍ਰੀ ਕੁਲਭੁਸ਼ਣ ਬਨਾਮ ਸੰਪੱਤੀ ਡਿਊਟੀ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਪਟਿਆਲਾ (ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.)

(20) ਉਪਰੋਕਤ 3 ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਓ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ; ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਕਰਕੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ^ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ ਇਸ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰੇਗਾ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

1
2

ਡੋਲਮਿਨ

ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਹਵਾਲਾ

ਡੀਕੇ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਜੇ. ਜੇ.

ਸ਼੍ਰੀ ਕੁਲਭੁਸ਼ਣ, - ਬਿਨੈਕਾਰ,

ਬਨਾਮ

ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਪਟਿਆਲਾ-ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਆਰ; 19 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨੰਬਰ 19 69

22 ਫਰਵਰੀ 1971

ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਐਕਟ (1953 ਦਾ XXXIV) -ਸੈਕਸ਼ਨ 2(12 ਏ), 2(15), 27, 53 ਅਤੇ 59 -ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਮੂਲ ਮੁਲਾਂਕਣ - ਕੁਝ ਦੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਖੋਜ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 'ਮੁਲਾਂਕਣ' 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ-ਅਜਿਹਾ ਮੁਲਾਂਕਣ - ਕੀ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ—ਕਿਸੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਭਾਵੇਂ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੇ ਹੋਣ—ਸੰਯੁਕਤ ਦੀ ਅਸਮਾਨ ਵੰਡ • ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸੰਪਤੀਆਂ—ਕੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਡਿਪਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ—

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਅਸਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਜੇਕਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਧਾਰਾਵਾਂ ਜੋ ਲਾਗੂ ਸਨ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਮੂਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ , ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹੈ ਕਿ ਮਰੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਭਾਵੇਂ ਅਸਟੇਟ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹਨ